

gráfiai felsorolásból kimaradt a régiek közül Széchy Károly és mások neve; Huszti József humanizmus-kutatásairól, Miskolczi István Anjou-korra vonatkozó tanulmányairól tudomással sem látszik birni, nem is szólva arról, hogy a kérdést tárgyaló két újabb összefoglaló cikk is ismeretlen előtte, annak ellenére, hogy olyan folyóiratokban jelentek meg, melyek igen kezeügyében fekdtek (I rapporti letterari tra l'Italia e l'Ungheria, *L'Europa Orientale* 1926 júl. 31.; Le passé et l'avenir des études italiennes en Hongrie, *Revue des études hongroises et finno-ougriennes*, 1925, 3—4. sz.). Az olaszok így természetesen téves véleményt alkotnak majd e tudományszakunk mai állásáról, ha Tagliavini-től azt a fölényes megállapítást hallják, hogy a legutóbbi időben az olasz-magyar érintkezések' élénkebbek a politika, mintsem az irodalom (? *irodalomtörténeti kutatást* akart mondani) mezéjén. No de Tagliavini fiatal még és ha kevesebb időt tölt azzal, hogy másokat akarjon leckéztetni, köztünk e területen tanulhat egyet-mást.

Ezzel pontot is teszek és az ügyet a magam részéről végleg lezártnak tekintem. A polémia nem kenyerem. Sürget a munka.

(Pécs.)

Kastner Jenő.

CSILLAGMADÁR.

... az idő Tiszája örökéletű
Kérésperccet virágozik lelkennek
E drága magyar ég alatt.

Madáchy László első verseskönyve (Prometheus kiadás, Szeged, 1931). Impresszionista lélek. „Az élet szomorúfüzfáján a titok vizébe érő kis levél”. Kettősség: a hivatottság érzése s a hétköznapi szomorúsága adja Madáchy verseinek alaptónusát. Nem tudja, hogy konkoly-e a búza között, vagy búza a konkoly között . . . Csak horizontot, színes, ragyogó vonalakat lát vakságában. Az életnek Janus-arca van s csak a szavak hoznak vígasztalást.

Nagyszerűen megírt sorok váltakoznak unalmas közhelyekkel. Vannak más fogyatékoságai is. Néhol halványan Mécs László-szerű, távolabbról pedig Ady-reminiszcenciák csendülnek meg soraiban. Rímélése, szabadverseiben ritmusérzéke szinte kifogástalan. Gondolatainak bő esője, világfelfogásának emelkedettsége biztatólag hat. Egyelőre még alakatlan egyéniség, de finom, nőies kedélye, a szemérmes stílus halk üteme és a lelki tisztasága máris megkülönbözteti őt fiatal társaitól.

(Szeged.)

Csanádi János.

CSODABOGÁR.

A *Szegedi Hírlap* írta egy eddig ki nem nyomozható városról (máj. 4.):

A szenátor urak inkább a színházi görlok körül szeretnek tömegelni, ha műveltségi alibit kell igazolni, akkor elmennek Barcelonába . . . Megmaradnak a maguk tanyai kultúrájának alföldjén a házilag füstölt tekintélyek kábító ködében . . . Legértékesebb, világparításban is megbecsült intézményeinket csípős kritika nyílfáporában úgy kellett ráoktrojálni a városra . . .

Az Akadémia készülő új szótárának szerkesztőit ezennel figyelmeztetjük a fenti idézet zamatos-népies és eleddig még szótározatlan kifejezéseire.

*

Kaptuk és — minthogy önmagában is eleget mond — minden kommentár nélkül közöljük az alábbi előfizetési fölhívást:

A revízió ügyét is szolgáló (?) s a nyelvtudomány számára új utat jelölő „A magyar nyelv, mint a nyelvek egységes eredetének a bizonyítéka” című művének az I. füzetére kér előfizetést a Magy. Tud. Akadémiától nyelvtudományi munkásságáért már háromszor jutalmazott László Géza, áll. fögimn. ny. tanár Szekszárdon, Mészáros Lázár-u. 15. szám alá. A művelt nagyközönség számára is érthető s egész nyelvünkünket átölelő rendszerben, élvezetes előadással majdnem kézzel foghatólag bizonyul be e mű során a Szentírás igazsága, mit már a mi nagy Révai Miklósunk is erős hittel hirdetett az özszes nyelvek közös eredetéről s mit az ész-tudós Anderson Miklós-nak munkája túlrövidre szabása miatt, a tavalyelőtt nyarán oly megrendítő véget ért világhírű olasz tudósnak, Trombetti Alfréd-nak pedig munkája rendszertelensége miatt nem sikerült véglegesen igazolnia. Reánk, magyarokra életkérdés a Szentírás igazságának — mit a józan tudományos gondolkodás is reánkényszerít — végleges tudományos bebizonyítása, ami úgyis alig képzelhető el nyelvünk legalaposabb ismerete nélkül, amint azt a mű bevezető részéből is látni fogjuk. Eleget szenvedtünk már a nyugateurópai művelt nyelvektől távolállásunk balga hirdetése miatt! Ezért kéri minden igaz magyar megfelelő támogatását csak az előfizetők számának megfelelő példányban készülő munkája közrebocsátásához hazafias tisztelettel, Szekszárdon, 1931. évi április hó 20.-án, a Szerző.

Erre a sokatigérő előfizetési fölhívásra csak egy megjegyzésünk lehet: lásuk minél előbb azt a nyelvtudományi művet, amely a revízió ügyét is szolgálja . . .

LEVELESTÁR.

Közgazdasági fakultás. Addig, amíg pártpolitikai célra olcsón ki lehetett használni a jelszót: leépíteni az egyetemet, — a baloldali sajtó egyébről sem beszélt, mint a takarékoságról. Most, hogy komoly formában fölvetődött egy főiskolai intézmény megszüntetése, egyszerre megint megmozdult a hangos sajtó a leépítés ellen. Ennek a taktikának láttára még a kishitűek is megértik, hogy az építő kulturpolitikát mégsem fenyegeti veszedelem Magyarországon . . . — *Marinetti.* Az állam-ellenes és mult-tagadó futurizmus prófétáját a Magyar Tudományos Akadémia elnöke fogadja. Kell-e ennél jobb auspitium az irodalmi forradalmiság jövőjére? — *Mai Nap.* Az Akadémia csak lojális szerzők munkáját adja ki — az *Apró pényz*-rovat szerint (máj. 22.) . . . Ennek illusztrálására elég lesz egy példa. Az Akadémia 1914-ben kiadta *Pulszky Ferenc* kisebb dolgozatait *Marczali Henrik* bevezetésével. *Marczali Henrik* talán olyan nagyon aulikus író? *Avagy Pulszky Ferenc, Kossuth barátja és társa az emigrációban?* — *Jól*